

Αγαπητέ φίλε Παιονίδι,

Περωαζήσαμε μαζί σας στο "Θαλό Γουόιο", με βήματα
εξαθερά, γεμάτα νιχουριά κι αξιοπρέπεια.

Δεν μπορείτε να φανταστείτε σωό' ωοια και ωόβα
μοτοωάτια ενχυινήσεων ωέραβα, διαβαίφοντας
τα διηχίματα' σας. Σε ποζα' δάυρνα. Στο
βήμαντρο, στην Τερέφα, βήματα στο Θαλό Γουόιο,
ποτέ' δεν είναι αρχά και θοιωά και ζοιπα'!

Είναι τόσο ζωντανά και δώδα μας τα ωρό-
ωωια των διηχιμάτων, ωον, αναχιασθια, ζοίμε
τα ωαθήματα και την καίθαρό' τους.

'Εσθην μου, ενώνουμε τις δυνάμεις μας, τις
φίωχες, για να δώσουμε θεατρική μαρφή
στην "Τερέφα"; 'Εχει τόβα, μα τόβα, να
μας πει!

Η Βέρα μάλλον θα ωροημοί μινιματογραφικό-
ηθεωωικό βενάριο!

'Ημουν τυχερή, ωον ενανδύησαμε στην... "Καλλι-
φάρια"! Και πιο τυχερή οι "μαζοί φίλοι"
που σας χρωστούν τόβα!

Εύχομαι δύναμη
και ποζες αήτες ευόδους!

Ζαβιζμύ' Ζατίτα!